

Год. II.

Мартъ, 1909 г.

Кн. 3.

Пролѣтъ, пролѣтъ!

Пролѣтъ, пролѣтъ

Иде вече,

Слънце весело

Припече,

Синьо небе

Се засмѣя,

Сърца радостъ

Пакъ огрѣя . . .

Баба Марта

Ни посѣти

Съ китка цвѣте

Въвъ ржицѣтъ.

На глава си,

Катъ момиче,

Тя забола е

Кокиче,

И до него

Минзухаръ,

Нашъ добъръ

Познайникъ старъ.

Жабитъ

На рѣчний брѣгъ

Я посрѣщатъ

Да ѝ искатъ

Кукурекъ,

Кукурекъ!